

чуватъ. Тѣ всички изпълниха дълга си и не потърсиха награда, защото не търгуваха, а воюваха за ламтежитѣ на душата си.

Какви наивници!

Всичката кръвъ нахлу въ главата му, отвори широко очи и започна да следи дебелия фигура на Здравева, която се изправи предъ погледа му.

Въ борбата него го нѣмаше. Бѣше заминалъ или полежалъ дълго въ нѣкой зимникъ.

Когато всичко бѣ спечелено, изведнажъ се яви, и името му започна да се слага задъ всѣко дѣло. Той е герой отъ борбата, той е народенъ представителъ, той е кандидатъ за министръ. Простира ръце и завладява всичко. На страхливеца отъ зимника сега не липсва смѣлостъ за нищо. Той изобличава съ своя вестникъ, убива съ своитѣ хора. Въ името на идеала! Не! — За лично благоденствие, за насищане на чудовищно лакомство.

Ася стиска очи и жби и се мъчи да се успокои. Той не трѣбва да мисли само за Здравева.

Здравевъ е нищо, ако е самъ, той е система, зло което е завладѣло страната. Още по-лошо, той е чудовище съ хиляди пипала, което се кърми отъ всѣка борба, когато борцитѣ сж наивни.

За това трѣбва да мисли. Загоровъ имаше право, бѣдниятъ Загоровъ имаше право. Хората на идеала и борбата трѣбва на утрешния день да бждатъ и хора на творчеството, ако не искатъ да ги изяде чудовището.

За това трѣбва да мисли!